

Hét Határ

Református hitéleti lap

XVII. évfolyam 3. szám

2013. március

450 ÉVES A HEIDELBERGI KÁTÉ (1.)

Egyházunk egyik hitvallási irata a Heidelbergi Káté 1563-ban jelent meg. Ennek 450 éve. Az évforduló kapcsán egyházunk több fórumon foglalkozik a Kátéval. Természetesen nemcsak úgy, mintha csupán egy könyvről lenne szó. Hanem olyan megközelítésben is, hogy mit jelent maga a hitvallás, a hitvalló élet, hogy mennyire aktuális a református hitvallás, illetve hogy megvan-e és hol a helye a Káténak a gyülekezeti életben. Folynak a Káté újra fordításának munkálatai, reménység szerint hamarosan egy a mai nyelvhasználathoz közelebb álló kiadást is a kezünkbe vehetünk. Egyházkerületünk gondnoki konferenciáján idén szintén központi helyet foglal el a Káté.

A hitvallás mindig egy éles helyzetben (hitvallási helyzet) születik. A Bibliából pl. jól ismerjük Jézus kérdését a tanítványok felé. Nemcsak arra volt kíváncsi, hogy miként vélekednek felőle az emberek, hanem elsősorban arra hívta fel övéit, hogy ők maguk fogalmazzák meg, mit hisznek róla („Ti kinek mondotok engem?”). Erre felelt Péter a híres mondattal: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia” A következő évszázadokban mindig valami hasonló kihívásra adott felelet volt egy-egy hitvallás megszületése. A Heidelbergi Káté is ilyen körülmények között született. A Német-Római Császárság Pfalz fejedelemségében a lutheri és kálvini irány közti egyre fokozódó feszültségek vezettek oda, hogy III. (Kegyves) Frigyes fejedelem megbízza a heidelbergi egyetem professzorait, főként Ursinus Zakariást és Olevianus Gáspárt, hogy dolgozzák ki

világosan és pontosan egy hitvallásban a református hitelveket. Ez a szöveg 1562 végére elkészült, és a fejedelem zsinatot hívott össze Heidelbergbe a hitvallás megvitatására, elfogadására. Nyolcnapi tanácskozás után a zsinat teljes egyhangúsággal fogadta el a Kátét. 1563-ban három kiadása is megje-

ről.) Ugyanakkor a harmadik kiadása azért is érdekes, mert nem önállóan jelent meg, hanem egy egyházi rendtartással együtt. Ez szabályozta a pfalzi egyház életét, de sok más református egyháznak is mintául szolgált. Ebben osztották fel először 52 vasárnapra („Úrnapja”) a Káté anyagát, és rendelkeztek arról, hogy a lelkipásztorok használják a Kátét igehirdetői és tanítói szolgálatukban. Frigyes fejedelem még abban az évben szétküldte a Kátét különböző fejedelmi udvarokba, eljutott Kálvinhoz is, aki jóváhagyta.

A birodalom fejedelmei azonban bevádolták Frigyeset a császárnál, akinek a birodalmi gyűlésen kellett tisztáznia magát. 1566-ban Augsburgban került sor a birodalmi gyűlésre. Tulajdonképpen súlyos megtorlást terveztek és vártak a császártól a fejedelmek, katolikus főpapok. Frigyeset igyekeztek rávenni hívei, hogy ne menjen el a gyűlésre a rá leselkedő veszély miatt. Ő azonban nemcsak bátran elment, hanem a császár, a fejedelmek, a katolikus főpapok előtt olyan mély hittel beszélt, olyan mély benyomást keltett hallgatóiban, hogy az előre eltervezett megtorló intézkedéseket a császár

nem adta ki. Sőt, Frigyes ekkor kapta a „Kegyves” jelzöt is. A Káté így nyerte meg első csatáját, és ez is hozzájárult ahhoz, hogy a következő években ismertté, a református egyházakban elfogadottá vált Európa szerte. (Magyarországi megjelenéséről, terjedéséről a következő számban olvashatnak.)

Gerecsei Zsolt

lent. Mivel ekkorra már közismertté váltak a római katolikus egyház tridenti zsinatának állásfoglalásai, és ezek keményen keltek ki a reformáció ellen, a harmadik kiadásba Frigyes fejedelem hasonló keménységű pontokat toldatott be, mintegy válaszul a katolikus álláspont ellen. (Ezek hamarosan, de még évszázadok múlva is az üldözés melegágyai lettek a katolikus egyház részé-

"AKI NAGGYÁ AKAR LENNI KÖZÖTTETEK..."

Időről-időre különös módon is rácsodálkozom arra, hogy Isten ígéje milyen aktuális és időszerű. Olyan ez, mint amikor egy elméletben véghezvitt tudományos kísérlet valósággá lesz, mert bár a tudósok mindent előre kiszámolnak és megterveznek, de a valóságban megtapasztalni mindezt, igen különös élmény. Leírhatjuk ezeryi módon, hogy milyen íze van mondjuk a baracknak, vagy epernek, vagy körtének, hogy milyen tulajdonságokkal bírnak, hogyan és mikor teremnek, miként kell gondozni őket, és még nagyon sok ismerettel rendelkezhetünk, de mégis az igazi felismerés akkor jön, amikor végigkövetjük a gyümölcs érését és végül beleharapva megízleljük, hogy pontosan milyen. Isten ígéje is ugyanígy válik az ismeretből tapasztalattá számunkra, hogy nemcsak egy elméleti valóság, hanem mindennapos tapasztalat, amely újra és újra megerősít minket keresztyén, református hitünkben. S milyen különös gondolhatnánk, hogy éppen ezekben az időkben tanít minket Isten ígéje arról, hogy ne legyenek közöttünk szakadások és viszálykodások, hanem ugyanazzal a meggyőződéssel igazodjunk és szóljunk egymáshoz. Isten ígéje egységre hív minket, mert nemcsak a mindennapi élet kihívásaival kell megküzdenünk, hanem hitünk kihívásaival is, hiszen közöttünk is megjelentek különféle tévtanítók, akik még ha a legjobb indulat vezérli is őket, bizony szakadásokat és viszálykodást akarnak okozni közöttünk, mert úgy vélik csak az övék a teljes és tökéletes ismeret. Jól bizonyítja ezt az a tény, hogy hiába teszünk bizonyosságot előttük keresztyén hitünkről, ők mégis megakarnak győzni minket, mintha nem is hallanának minket. Pedig a tökéletes ismerettel kapcsolatban még maga Pál apostol is úgy nyilatkozik a jól ismert szeretethimnusz végén. El kell fogadnunk, hogy töredékes az ismeretünk, de ez a töredékes ismeret éppen elég, mert minket is képes elvezetni Krisztus kegyelméhez. Márpedig éppen ebben van a hit lényege. Nem csak az ismeretben, hanem Krisztus kegyelmében, amely számunkra is megtapasztalható mindennapos valóság. Az evangélium nem az, hogy földi boldogságban élhetünk örökké, egy szép színes világban, amerikai egyenmosollyal. Az evangélium arról szól, hogy Krisztusért, Krisztusban és Krisztus által élhetünk örökké

Uruk, Istenünk kegyelmében. Ez a kegyelem pedig túlmutat minden földi valóságon és dimenzió. Nincsenek határai, nincsenek korlátai, s Krisztusban mindenki elérheti, mert nem a mi érdemeinkért, nem a mi hűségünkért, nem a mi állítólagos tökéletességünkért, hanem egyedül Jézus Krisztus érdeméért csupán a miénk. Már önmagában ez is kegyelem, hiszen bármennyire is fényezzük magunkat, valójában nincsenek érdemeink. Emberi gyengeségeink, gyarlóságaink, vétkeink, gonoszságunk és minden indulatunk messze felülmúlják mindazt a jót, amit valaha is tettünk. Még megtért emberként is vannak hibáink, s hűségünk időnként bizony csorbákat szenved, s addig nem lehetünk hűek Istenhez, amíg nem vagyunk Krisztusi szeretettel minden ember felé. Márpedig az az ember, aki magát mások fölé helyezi, bármilyen értelemben, abban hiányos a Krisztusi szeretet. Ne feledjük a mi Uruk Jézus is arra intette tanítványait:

„...aki nagygyá akar lenni közöttetek, az legyen a szolgátok, és aki közöttetek első akar lenni, az legyen a rabszolgátok.” Pedig Jézus Krisztus valóban tökéletes volt, de mégsem lépett fel ilyen igényvel, és nem hirdette mindezt magáról fennhangon, hanem szeretettel fordult mindenki felé. Ráadásul nemcsak szemtől-szembe volt jóindulattal az emberek felé, hanem a hátuk mögött is. Ezt kell nekünk is megtanulnunk, mert mindenféle rangsorolás csak a viszálykodáshoz vezet, a viszálykodás pedig könnyen okoz szakadást, amely óhatatlanul is ellenségeskedésbe sodor minket. Sajnos magunk is hajlamosak vagyunk erre, ezért fontos, hogy mi is önvizsgálatot tartsunk, s ne a másikat akarjuk megítélni és megregulázni, hanem magunkat. Mert az igazán keresztyén ember önmagával szemben kritikusabb és a másikkal szemben elnézőbb. Önvizsgálatot tartva kell hát eljutnunk a megbékélés útjára, hogy helyreállhasson közöttünk is a rend és a béke. Nyitnunk kell egymás felé, ami azonban nem jelenti azt, hogy fel kellene adnunk mindent, mert a legfontosabb irányelv a keresztyén ember életében nem a saját meggyőződése, nem is mások meggyőződés, hanem Isten ígéje. Amire Isten ígéje tanít, azt kell cselekednünk, s amíg mindannyian csak azt hirdetjük, amit a magunk száj-

íze szerint kimazsolázunk, és nem az ige teljességét, addig mi is csupán és egyszerűen tévtanítók vagyunk. S a legtöbbször ennek az az oka, hogy valójában nem testvérként, mégcsak nem is felebarátként, de nem is csak ellenfélként, hanem bizony egyenesen ellenségként tekintünk egymásra, mintha nem is ismernénk a Krisztusi szeretet. Pedig nekünk éppen ezt kellene megélnünk a mindennapokban, s a magunk bölcselkedései helyett Krisztust kell hirdetnünk, mint megfeszítettet, akiben mindenki számára van kegyelem és feloldozás. Még a gyilkosok, családirítók számára is. Még a más vallásúak, szektások és ateisták számára is. Sőt még számunkra is. Van kegyelem és van bűnbocsánat. Krisztus mindnyájunkért meghalt a kereszten, s Átala mindnyájunk számára van kegyelem, s Őt követve mindnyájan részesei lehetünk Isten országának, a feltámadásnak üdvösségnek és az örök életnek. Nemcsak a végítéletet kell hát hirdetnünk, hanem az üdvösség lehetőségét, hogy hit által Krisztusban miénk az örök élet. Ezt kell hát hirdetnünk mindnyájunknak, s ennek az örömhírnek a boldog reménysége kell, hogy eltöltsön minket is, mert ha mi magunk is megtapasztaljuk ezt a mennyei békességet és örömet, amit Krisztus kegyelme számunkra is jelent, akkor válik számunkra is az ismeret élő tapasztalattá, akkor lehetünk mi is Krisztus feltámadásának igaz tanúi. Ha pedig magunk is Krisztus kegyelmében megújult életet nyerve az Ő nyájához tartozunk, akkor Őt követve, az Ő oltalmában mi is megtartatunk, s minden tévelygéstől mentesen igazodhatunk Hozzá. Mert Krisztusban begyógyulnak a sebek, eltűnnek a szakadások és helyreáll a béke. Keresztyén hát mi is Őt, hogy általa a mi békeségünk is helyreálljon, viszálykodásaink megszűnjenek, és élhessünk egymással a Tőle kapott és Tőle tanult szeretetben. Szóljunk hát egyféleképpen - a Krisztusi módon - a megbocsátó szeretet nyelvén, s igazodjunk Krisztushoz, hogy Belé vetett hitünk meggyőződéssel, és a kegyelem felszabadító érzésével tudjunk egymáshoz is igazodni, hogy közöttünk is béke legyen, s gyülekezeti közösségünk építő és kívánatos legyen mindenki számára a Szentlélek által. Ámen.

Bátki Dávid

PRESBITERI KONFERENCIA RÉDÉN

Református egyházunkban komolyan vesszük Jézus Krisztus felszólítását, hogy „... tegyetek tanítványokká

Szilvia előadása következett. Pedagógiai tapasztalatait is felhasználta előadásában, hiszen korábban pedagógusként hittantáborokat szervezett. Később lett presbiter. Lelkipásztora útmutatása, segítsége juttatta Isten ajándékához: a hithez. Hitben tudunk szolgálni, egymás terhéért hordozni, egymást szeretni. Hit és hitelesség volt a címe Dr. Kovács Levente

házakra is.

Az előadó pénzügyi szakember lévén részletesen és logikusan beszélt a gazdasági helyzetről, lehetőségekről és korlátokról. Mindnyájan tudjuk, hogy a református egyházat a gyülekezetek tagjai tartják fenn. Nehéz helyzetünk ellenére is arra kell törekednünk, hogy egy éves működési kiadást tartalékban tartsunk.

Befejezőként Gyimóthy Géza egyházmegyei gondnok megköszönte az előadók szolgálatát, a résztvevők megjelölését. Egyben meghívta a megjelenteket szeretetvendégségre. A finom étel elfogyasztása közben és után volt lehetőségünk eszmecsereire is.

Héregi Miklósné

minden népeket.” Ez feladata a gyülekezet tagjainak a lelkipásztorokon kívül mindenkinek, főként a presbitereknek. Hogy ennek jobban megfelelhessünk, a teológiában jártas szakemberek időnként konferenciákon továbbképzést tartanak számunkra. Egy ilyen továbbképzésen vettem részt február 9-én Rédén a református templomban.

Ez a környezet és a 164. dicséret éneklése lélekben felkészített bennünket az áhítatra, melyet a Galata lev. 6,2 verse alapján Máté László esperes úr tartott. ”Egymás terhéért hordozzátok: így teljesítitek a Krisztus törvényét” – szöveg az Ige üzenete.

Ezt követően Barta Zsolt rédei lelkipásztor köszöntése, majd Dr. Kodács Tamás előadása következett „Egyetemes papság az egyházban” címmel. Előadásából kiemelem, hogy Luther szerint minden ember pap. Hierarchia a református egyházban nincs. A szószékre palástban az mehet fel, aki erre felkészült, de a padban ülőknek is megvan a maga feladata. Ki-kinek a maga dolgát lelkiismeretesen, a lehető legjobban, az egyetemes papság elve alapján végezze. Az egyház működéséért közösen vagyunk felelősek.

Pihenésképpen a Spiritó Trió előadását hallgattuk meg. Tetszett. Nekem keleti-esnek tűnő hangzású zenét szolgáltattak meg gadulkán, darbuka dobon és basszus gitáron kísérvé éneküket. Csángó dal, reneszánsz francia dal és a 80. zsoltár feldolgozása volt a műsoruk.

Hit és szolgálat címmel Novákné Szilas

előadásának. Az egyházak működtetésének természetesen anyagi feltételei is vannak. Ismeretes előttünk, hogy a világ a z d s á g . most sok problémával küzd. Ez kihat az egy-

KÖSZÖNJÜK, HOGY EGYÜTT LEHETTÜNK

A Szentírás üzenetét, ha élő hittel fogadjuk: Lelki szemünk előtt megjelennek azok a férfiak és nők, akikkel Istennek célja volt. Ők sem voltak büntetlen emberek. Ők is hűjával voltak Isten dicsőítésének. Mégis ők voltak, akik Isten szíve szerint éltek, mert beismerték, elismerték nyomorult bűnös voltukat. Ennek tudatában mély alázattal, és töredelemmel kérték Isten bocsánatát.

Ezen férfiak közé tartozott Dávid Király is, neki élő kapcsolata volt Istennel, ezért országa népe érdekében sem hagyatkozott csupán a maga eszére és tanácsosai véleményére, hanem Istent kérdezte. Az Ő tanácsa szerint járt el, és győzelmet aratott a filizteusok felett. Amint azt hallottuk az elmúlt egyházi esztendő végén a Bokodi református templomban / II. Sámuel 5.17-25 / a

lelkész ige hirdetése alapján: Milyen az én imaéletem? Milyen az én kapcsolatom Istennel? Kérdezte a lelkész mindannyiunktól. Egészen személyes kérdés, amelyre mindenkinek magának kell megadni a választ.

Az imádkozás fontossága kapott hangsúlyt, a négy esti evangelizáció keretében belül. A vendég lelkészek szolgálatában. Annál is inkább mivel a gyülekezet Úrvacsora vételre készült, advent első vasárnapján, méltóképpen várva Jézus Krisztus közeledtét.

Köszönjük, hogy mi evangélikusok és római katolikusok is meghívást kaptunk ezekre az áldott alkalmakra. Istennek legyen hála, hogy ennek a meghívásnak eleget tudtunk tenni, így mi is részt vettünk Isten közös dicsőítésében.

Badics Lászlóné (Bokod)

URAM TANÍTS MEG MINKET JÓL IMÁDKOZNI !

Isten szeretetből teremtette a világot s benne az embert, hogy Vele való meghitt közösségben éljen. Isten teremtményei közül egyedül az embernek adatott meg az a kiváltság, hogy tud imádkozni. Imádság által meg tudja szólítani Istent. Élünk Istennek ezzel a kegyelmi ajándékával naponként, valahányszor szükségét érezzük az imádkozásnak. Akkor lesz áldott az imaéletünk, ha töltekezünk Isten igéjével. Akkor lesz áldott az életünk, ha rászánjuk az időt, hogy beszélgessünk Istennek.

Istennel való kapcsolatunk feltétele a hit. "Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni mert aki Isten elé járul hinni kell, hogy Ő létezik írja Pál apostol / zsid. 11, 6 a /

Akkor lesz Isten előtt kedves az imádságunk, ha nem csak magunkért és szeretetünkért imádkozunk, hanem azokért is akiket nehéz szeretni. Az e l l e n s é g e i n k é r t „Imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket”/ Máté 5,44.b / Az alábbi történetekben, különböző beállítottságú emberek imádságát illetve imádságához való viszonyulásukat ismerhetjük meg:

A nagymama imádkozni tanítja az unokáját, éppen az ámenre lép be az édesapa a szobába. A kisfiú szinte kiáltva szólítja meg az Édesapját. Ugye Édesapám, ha megnövök nekem se kell imádkozni!?

Szomorú eset: A kisfiú azt látta a családban, hogy a szülei nem imádkoznak. A szülők példája mély benyomást hagy a gyermekekben / Pél. 22,2/

Súlyos beteg gyermeke ágyánál fogadalmat tesz az Édesanya: „, Isten ha meggyógyítod a gyermekem, hiszek Benned, és a templomba is eljárom” ! Mi emberek könnyen teszünk fogadalmat – ígéretet. Azonban amikor a gyógyulás be következik megfeledezzünk a fogadalomról és Istenről is.

Az Istenben vetett hitünket is feltételhez kötjük „ha meggyógyítod a gyermekem hiszek benned!! Isten nem vár tőlünk se fogadalmat se ígéretet. Ő előtte a bűnbánó és a türelmes szív a

legkedvesebb ajándék.

„, Amit imádságban hittel kértek megkapjátok „Máté 21, 22 / Mivel a betegség ami leginkább oda kényszerít minket Istenhez a következő történet is beteg emberről szól.

A középkorú férfi mikor tudomást szerzett arról, hogy egészségét a végzetes kór támadta meg, így szólt a barátjához : „, Itt az ideje, hogy elkezdjek imádkozni.” A barátja így válaszolt: Ezzel kellett volna kezdeni „, !Pál apostol ezt írja „, Szüntelen imádkozzatok „/ Thesz 5,17 /

Szintén beteg volt az – az asszonytestvérünk, akit meglátogattam. Beszélgetés közben így szólt hozzám: Tudod – e melyik az én kedves imádságom? Választ nem várva, elkezdte az imádságát:

„, Hiszek Uram de erősíts. Kétkednem, Ő ne hagyj: Bűn halál ellen bátoríts, Üdvöm, gyámolom maradj! Egyedül tebened bízom s egykor Téged én Jézusom. Ott,hol bánat nincs többé láthatlak mindörökké” Á m e n / EÉ.418.4 /

Tudom, hogy ez egy bűnbánati ének –folytatta a beszélgetést,- de mióta megbetegedtek a hangszálaim, csak imádkozni tudok, énekelni már nem. A Miatyánk mellett erre az énekes imádságra is szükségem van, meg is kapom minden új napra Isten kegyelméből a gyámolítást és a bátorítást, amire nekem a legnagyobb szükségem van.

Azóta a mi asszonytestvérünk Isten kegyelméből: Hitből – Látásba érkezett.

A tanítványok is többször látták Jézust imádkozni, éppen ezért megkérték Őt: Uram taníts minket imádkozni”/ Lukács 11, 1 b / Az Urtól tanult imádság a mi imádságunk is – lehet – legyen is. Ámen

u.i. Az utolsó igaz történetet amely az asszonytestvérünkkel kapcsolatos a család megkérdezésével használtam fel írásomhoz.

Badics Lászlóné (Bokod)

HAZAJÁRÓK CSÁSZÁRON

Január 31-én szerdán, a Duna Televízió értékes és nagyon népszerű Hazajárók c. műsorának két szereplőjét, alkotóját köszönhetjük a császári gyülekezetben. Nagy öröm volt számunkra, hogy Kenyeres Oszkár és Jakab Sándor megtisztelt bennünket és érdekes, vetítéssel egybekötött előadást tartottak a nagy számú közönségnek. Elmesélték merre forgattak már a Kárpát-medencében, milyen élményeket gyűjtöttek a túrák közben és mennyi pozitív visszajelzést kaptak a nézőktől.

Nem csoda, hogy tavaly megkapták a Magyar Örökség Díjat. A magas kitüntetéshez szívből gratulálunk és Isten áldását kívánjuk a csapat további munkájához!

**Juhász Róbert
Császár**

SZENVEDJÉTEK EL EGYMÁST SZERETETBEN

Az egyházkerület kiadásában jelent meg az elmúlt év végén "Szenvedjétek el egymást szeretetben" címmel, 68 dunántúli esketési igehirdetést tartalmazó kötet.

CSAK AKKOR TEDDI!

Életem jelentős része arról szólt, hogy segítsek
Kinek mit a lehetőségeimből, az nem fontos
Nem dicsekedni sem sírni nem kívánok én erről
Csupán nosztalgiazok, hogy volt ilyen életemben

Remélem, még lesznek ezután jobb kilátásaim
S ha nem is tékozolhatok annyit, mint ezeddig
Kaphat tőlem segítséget, aki arra rászorogál
Kontroll nélkül már nem működik, átéjtettek sokan

Most jött el annak az ideje, hogy én kérlek, segíts
Vertnek tűnő helyzetből felállni nélkülled nehéz
Adj, amit csak gondolsz, ami talán segít felállni
Csak akkor tedd meg, ha szíved ettől nem lesz majd nehéz

Van, akibe kapaszkodjak, csak oly kevés a hitem,
Hogy téged is megszólítlak, ezzel ezt kihirdetem
Nem szegyellem én alázatos kérést tenni hozzád
Erősíts meg, hogy elhordozhassak mégennyi csapást

Tatai Ferenc Ete, 2013-02-20

PÁLYÁZAT ÖNERŐRE

Mostantól egyházak és belső egyházi jogi személyek is nyújthatnak be igényléseket az EU Önerő Alaphoz – derül ki egy friss kormányrendeletből. A 30 milliárd forintos kerettel rendelkező alap visszatérítendő és vissza nem térítendő forrást nyújt projektgazdáknak.

A kiterjesztést az egyházakra az magyarázza, hogy nagyon sok, alapvetően szociális ellátáshoz kötődő közfeladatot látnak el az egyházi intézmények, ezért közcélú kedvezményezettnek tekinthetők az alap számára.

reformatus.hu

RÁDIÓS ISTENTISZTELET NAGYIGMÁNDRÓL

Sokunk számára felejthetetlen élményt adott az elmúlt év adventjének első vasárnapja.

A Magyar Rádió Kossuth adója 2012. December 2-án, vasárnap délelőtt 10 órakor élő adásban közvetítette az ünnepi istentiszteletet a nagyigmándi református templomból Sugár Tamás lelkipásztor vezetésével.

A megtisztelő felkérés lelkipásztorunknak szólt, aki advent nyitányaként bizonyágtételében Jézus születésének eljövételéről szólt mindazoknak, akik ott voltunk a templomban és magyar testvéreinknek, akik a határon innen és határon túl a rádión keresztül hallgatták az ige szavát.

E jeles napra zsúfolásig megtelt az 500 fős befogadására alkalmas templomunk, melyet a rádió hallgatói is érzékelhettek akkor, amikor Vincze Judit kántor orgonakíséretével felcsendült a 305. dicséret kezdő sora.

„Álmélkodással csudáljuk / Véghetetlen szerelmed...”

Az istentisztelet kezdetén a rádió hallgatóinak Fekete Ágnes a Kossuth adó Tebenned bízunk eleitől fogva című református műsorának felelős szerkesztője, mutatta be templomunk hányatott sorsú múltját. Ismertetőjében méltatta azt az összegfoglalást, mely által az eleink felépítették a mai is álló templomunkat, s mi az utódai, pedig felújítottuk az Isten dicsőítésére, a lelkek megnyugvásának helyet adó házat. Az ige hirdetés előtt a Lukács evangéliumának 12. részéből a 35. versztől a 40. versig tartó igeszakaszt Horváth Mariann a Károly Gáspár Református Egyetem negyedik éves teológus hallgatója olvasta fel. S az imádsága után az ige hirdetésére készülve a 312. dicséret énekeltük, mely így kezdődik

„Várj ember szíve, készen! /Mert jő a Hős, az Úr...”

Az ige hirdetés szolgálatát Sugár Tamás református gyülekezetünk nagytiszteletű lelkipásztora végezte. Nyitott szívvel és nagy figyelemmel hallgattuk prédikációját. A feszült csend nem a rádiós felvételnek szólt, hanem az ige hirdetésének és a Lukács Evangéliumának.

„Boldogok azok a szolgák, kiket az Úr,

mikor haza megy, vigyázva talál: bizony mondom néktek, hogy felöltözvén magát, leülteti azokat, és eljövén, szolgál nekik.”

Ebben a rohanó, értékvesztett világban, a fogyasztó társadalom veszélyei közepe figyelnünk kell Jézus szavára, aki értünk született meg, s eljön, hogy erősítse a szívünket, a hitünket, a felebaráti szeretetet. Itt van közöttünk, velünk, csak figyelnünk kell rá, s engedjük, hogy segíteni tudja halandó életünk sorát.

Az ige hirdetésére a református női kórusunk felelt a himnikus fohászával, melyet Sugárné Damó Márta a kórus karnagya kísért fuvola szólójával.

„ Ne félj, ne aggódj, ne sírj, ne bánkódj, ha tiéd Isten, tiéd már minden.

Ne félj, ne aggódj, ne sírj, ne bánkódj elég Ő néked”

A kórus énekét követően Sugárné Damó Márta nagytiszteletű lelkipásztor mondta el záró imádságát.

Az istentisztelet zárásaként a 304. dicséret éneke hangzott fel.

„Kapuk emelkedjete! / Kiáltó szó hallik / Ím jó a fejedelmetek”

Az istentiszteletet követően lehetőségünk volt arra, hogy amit az ige tolmácsolásával a valóságban átéltünk, azt az internet segítségével újra éljük.

Elérzékenyülve hallgattuk a férjessel újra és újra immár a rádión keresztül a nagyigmándi református templomból közvetített istentiszteletet.

S az elhangzott prédikáció hallatán kimondtuk amit eddig is tudtunk!

A Jó Isten karjaiba emelt bennünket nagyigmándi

egyházközséget akkor, amikor kilenc évvel ezelőtt hozzánk vezérelte Sugár Tamás nagytiszteletű lelkipásztort és Kedves Családját. Átalluk épült újjá a gyülekezetünk lelki élete és a hitünk gyakorlását szolgáló ház, az Isten Háza, a templomunk. Ezért szólt olyan gyönyörűen az Isten dicsőítésére a gyülekezeti ének advent nyitányaként, Jézus születésének eljövételét várva.

Sziji Ferencné

A 2013-as esztendő presbiterképzési sorozatának első állomása Ácson volt. Február 22-én 35 résztvevő jelenlétében kezdődött el az előadásorozat. A cél most is a régi volt, presbiterünk minél szélesebb látókörrrel bírjanak feladatuk elvégzéséhez. A képzési tematika is ezt szolgálja. Bibliaismeret és gyülekezetépítés. Nem lehet ehhez hályogkovács módjára hozzáfogni, a tudás az ismeret legalább olyan fontos, mint a tapasztalás.

Gerecsei Zsolt, helybeli lelkipásztor igehirdetését, igemagyarázatát hallgathattuk meg. Ő a Kol. 4. 7-18-ig terjedő igeszakasz alapján hirdette Istenünk Igéjét. Kiemelte, hogy vigyázzunk a ránk bízott szolgálatra, hiszen ez olyan kincs amivel jól kel tudni sáfárkodni. Felelősséggel tartozunk gyülekezetünk, egyházunk dolgai iránt, hiszen ne feledjük az egyház Krisztus teste és ezt így is kell kezelnünk. Pusztán létünkhez is szükséges az összefogás, óriási erők mozgatják ezt a rendszert, ehhez rendelkezésünkre áll Urunk ereje és élni kell tudnunk vele.

Szolgálatunk mozgatni ezt a rendszert. Megismerni és megismertetni. Imádságban tusakodni egymásért. Hiszen mindannyian az Úrban vagyunk.

Fontos számunkra, hogy naponta olvassuk a Bibliát, azonban ezt hogyan tesszük az nem mindegy. Ehhez nyújtott segítséget a bibliaismereti fejezet előadója Sugár Tamás, nagyigmándi lelkipásztor. Ő a mózesi könyvektől a bírák könyvéig tekintette át az Ó Szövetséget.

Nagyon nagy mennyiségű írás ez nem is lehetett részletezni belőle sokat, mégis a történeti sorrendiség ismertése nagyon fontos volt. A könyvek keletkezési ideje és körülményei sok új dologra rávilágítottak. A nagyon fontosnak tartotta kiemelni, hogy a teremtéstörténet és a földtörténet szinte minden ponton megegyezik. Nagyon lényeges, hogy egy presbiter tudjon a külvilág számára megfelelő válaszokat adni az esetleg nekiszegezett és nem mindig jóindulatú kérdésekre is. Ehhez pedig elengedhetetlen az ISMERET.

A történet könyvek végigvezetnek bennünket a választott nép viselt dolgain, sikerein, kudarcain. A nép többszöri engedetlensége és annak az ÚR által való kezelése is okulásul szolgált a hallgatóságnak. A Bírák könyvének taglalása kapcsán emlékeztetett az előadó bennünket, hogy az akkori világ

PRESBITERKÉPZÉS A HÉT HATÁRBAN

értékrendje más volt, mint ma a miénk és bizony a sok szörnyűséget melyet itt is leírnak egy kicsit más szemüvegen keresztül kell nézni. A Tízparancsolat kapcsán elhangzott, hogy mi reformátusok az Ó szövetségi gondolkodásmódot követjük, mely szerint az első négy parancsolat ember és Isten kapcsolatáról szól, míg a következő hat az ember és ember kapcsolatát vetíti fel.

Pungur Béla, dorogi lelkipásztor napjaink legnagyobb kihívásáról beszélt, mely a mai presbiter szolgálatát meg kell, hogy határozza. Ez pedig, hogyan veszek rész a kötelező hittanoktatás szervezésében saját gyülekezetemben. Ennél nagyobb kihívás mostanában nem érte gyülekezeiteinket, itt mindkinek komoly feladata képződik. Törvényi áttekintéssel kezdte előadását, melyben konkrét feladatok és időpontok vannak a lelkipásztor és a presbitérium számára meghatározva.

Beszélt azokról a segédanyagokról amelyek már elkészültek és amelyek kiadása várható a közeljövőben.

Nem mehetünk el közösen a most következő feladatok mellett, hiszen ha nem tesszük dolgunkat akkor újabb generáció nő fel a HIT ismerete nélkül. Most nem tudunk senkire mutogatni, mert most nekünk kell cselekedni mert az elkövetkezendő hónapok cselekedet a mi történelmi felelőségünk. Minden egyes presbiteré!

Az előadás felcsigázta a résztvevőket, hiszen már előadás közben is érkeztek kérdések. Akik pedig csendben maradtak azok is lelkük mélyén megéreztek a tennivalókat.

Az előadás végén kérdések sokasága hangzott el, mutatva azt, hogy a téma mindenkit érdekelt.

Elkészült a pedagógiai kerettanterv

melynek felhasználásával kell majd elkészíteni a helyi tanterveket. Ami mégis a legfontosabb feladat egy presbiter számára az, hogy segítsen felkutatni és a válaszható hittan tantárgy tanulására irányítani az első és ötödik osztályos gyerekeket. Ehhez pedig a Jézus parancsát kell mindnek előtt szívünkre helyezni „MENJETEK...”

Most tehát nem várni kell, hanem menni kell, talpálni, kopogtatni, becsöngetni, beszélgetni, hívni, segíteni. Most ez a presbiter feladata!

Az előadó beszélt arról is a jelenlévő lelkészeknek, hogy a közeljövőben több felkészítő előadás is lesz egyházmegyénkben a témával kapcsolatban. Mindez azért, hogy felkészültek legyünk generációnk legnagyobb kihívására a tanrendbe állított hittanoktatás megszervezésére.

Az esemény hivatalos része a 396. dicséret elnevelésével és imádsággal zárult. Köszönetet mondunk a rendezvénynek otthont adó ácsi gyülekezetnek és az előadóknak.

Bogáth István

**A Hét Határos
presbiterképzés
következő alkalmá
Nagyigmándon lesz,
2013. március 22-én
(pénteken)
17.00 órakor.**

Várunk mindenkit!

GYEREKAROK CSALÁDI DÉLUTÁN PÉNZÁSÁSBAN

„Azután ezt mondta Isten: Legyen boltozat a vizek között, hogy elválassza egymástól a vizeket. Megalkotta tehát Isten a boltozatot, és elválasztotta a boltozat alatt levő vizeket a boltozat felett levő vizektől. És úgy történt. Azután elnevezte Isten a boltozatot égnak. Így lett este, és lett reggel: második nap.” I. Mózes 1, 6-8

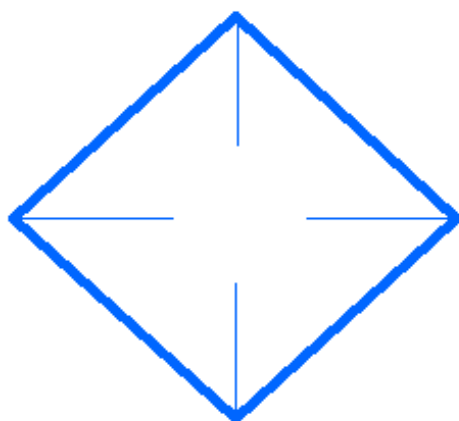
Az újság előző számában a teremtéstörténet első napjáról olvashattatok, melyben Isten elválasztotta a világosságot a sötétségtől. A mostani igeszakasz a második napról tanít bennünket: Isten azáltal, hogy boltozatot alkotott és megteremtette az égboltot, tulajdonképpen létrehozta Földünk légkörét. Lassan itt a tavasz, remek alkalom arra, hogy megfigyeld, milyen színű az ég, milyen változatos a felhők formája. Természetismeretből már bizonyára tanultad a különböző felhőfajtákat és azt is tudod, hogy milyen csapadék hullhat belőlük. Játssz a széllel, készíts teremtésforgót! Szükséged lesz kartonpapírra, hurkapálcára, ollóra, színes ceruzákra és egy rajzszögre.

Először vonalzó segítségével rajzolj egy 15 cm oldalhosszúságú négyzetet. Az egymással szemben

Itt havonta tartunk istentiszteleteket, február 24-én pedig első ízben hívtunk felnőtteket, gyerekeket, családokat. Bábműsor mellett kézműves foglalkozás, énektanulás, igei útmutató egészítette ki az alkalmat

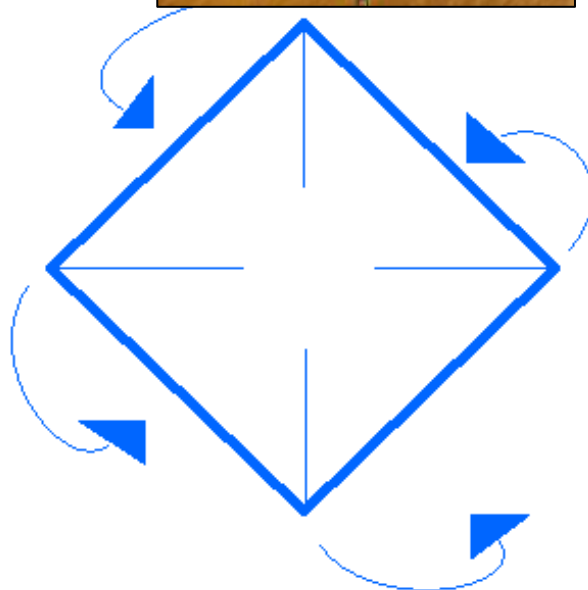
elhelyezkedő sarkokat kösd össze egy-egy vonallal, de a középponttól számított 2 centimétert hagyd szabadon. (1. ábra) A négyzet felső részére rajzolj felhőket, alsó részére pedig kék ceruzával hullámokat. Vágd be a négyzet sarkait az üresen hagyott részig, majd a szárnyakat óvatosan lyukasd át. (2. ábra) A lyukas szárnyakat hajtsd forgó alakúra és rögzítsd őket egy rajzszög segítségével a hurkapálcához. (3. ábra) Az alsó képen a kész teremtésforgót láthatod.

3.

2.

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

1 %

Ács eltemették: Csapó Károlyt; Tóth Lászlót
Bakonyársarkányban eltemették: Antal Imrénét
Bana—Bábolna : Megkereszteltük: Németh Rolandot
 Eltemették: Sáhó Lajosné
Császár, eltemették: Beke Jánosné; Orbán Józsefet; Paksi Vincét;
 Gerencsér Lászlót
Kisbéren eltemették: Liszkai Józsefnét
Kömlöd: eltemették Kolozsi Istvánnét; Földes Istvánnét
Környe: eltemették Karbulák Lászlót
Oroszlány: eltemették Bojtor Istvánt, Biacsó Sándort

Kedves Testvérünk!

Kérünk, ha adód egy-egy százalékka felől rendelkezel vegyél számításba bennünket is!

A HÉT HATÁR újság kiadójának a **Közelebb Egymáshoz Alapítványnak** adószáma:

18606876-1-11

és

A Magyarországi Református Egyház

technikai száma: **0066**

Tudod, ha nem rendelkezel sehogyan, akkor elvész adód egy százaléka a "nagy kalapban".

Előző évben 198.732 Ft érkezett az egy százalékokból, a kuratórium döntése értelmében a Hét Határ kiadási költségeit enyhítettük.

Köszönettel: a kuratórium.

HIT ÉS ...

Elkezdődött a „Hit és...” előadásorozat Rédén

Egy hópelyhes februári estén a helyi iskola 1. osztályos tantermében gyűltünk össze, hogy meghallgassuk Kovács Attila vetített képes beszámolóját. Az előadó nem volt ismeretlen számunkra, hiszen míg a csetényi gyülekezet lelkipásztora volt, sokszor megfordult Rédén. Két évvel ezelőtt három barátja társaságában lehetősége nyílt elutazni Iránba, felkeresni Eszter királyné és Dániel próféta mauzóleumát, Persepolis romjait, valamint számos ókori emlékhelyet. A szinte teljesen iszlám világban keverednek az ókori és a modern perzsa kultúra vonásai. Az ország nagy része terméketlen sivatag vagy 5-6000 méter magas hegyek, a piacok, bazárok mégis tele vannak friss gyümölcsökkel, üde zöldségekkel, a városokat gyönyörű öntözött parkok díszítik és hatalmas, aranykupolás mecsetek magasodnak a házak fölé. Az országban mindenütt barátságos és vendégszerető emberekre találtak, akikkel könnyedén lehetett Jézus Krisztusról is beszélgetni. A képek és nevezetességek ismertetése után lehetőségünk volt kérdéseket is feltenni, sütemény és tea mellett beszélgetni. Várunk mindenkit szeretettel a sorozat többi alkalmára is!

Március 6-án (szerda) 18.00-tól Hit és egy csillag születése. Vendégünk: **Mészáros János Elek**, agrármérnök, operaénekes, a „Csillag születik” 2012-es győztese.

Március 13-án (szerda) 18.00-tól Hit és magyar hitvallók. Vendégünk: **Dr. Szabó Előd**, tatai református lelkipásztor, a PRTA tanára.

ÖKUMENIKUS IMAHÉT BÁBOLNÁN

Bár egy kissé megkésve de az idei évben is megtartottuk Bábolnán az ökumenikus imahét helyi alkalmát. Január 30-án jöttünk össze a bábolnai protestáns templomban, amit az evangélikusok és reformátusok közösen használnak. Kicsivel több mint húszan hallgattuk Varga Imre plébános úr igehirdetését. Ezúton szeretném megköszönni a házigazda egyházközség nevében a katolikus és református hívőknek, hogy eljöttek erre az alkalomra, és együtt lehettünk.

MVP

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: " Közelebb Egymáshoz " Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u.71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 **email.: hethatarlap@freemail.hu**

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető Internet elérhetőség: **www.hethatar.refdunantul.hu**

ISSN 1417 - 7641